

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: BĚLOCHOVÁ Vendula

Obor: scénografie ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Vladimír Novák, Ph.D.

Diplomantka Vendula Bělochová se ve své bakalářské práci s názvem *Komunikace obrazem – společná tvorba obrazu jako forma dialogu v inscenaci Veduty* zabývá možnostmi komunikace obrazem, jazykem obrazů a v neposlední řadě tím, jak obrazy vnímáme a jak jim rozumíme. Uvědomuje si, že zvolené téma „komunikace obrazem“ je velice rozsáhlé a rozvrstvené, proto veškeré své uvažování a analýzy zaměřuje na konkrétní umělecký počín, inscenaci *Veduty*. Ty jsou komorní autorskou inscenací, jejímž výsledkem je vždy vizuální obraz, který vzniká na základě společné komunikace dvou účastníků, diváka-hráče a performerera. Jejím cílem je onen vizuální obraz zkoumat a hledat možnosti čtení.

Bakalářská práce je rozdělena do dvou hlavních oddílů – teoretické a analytické části. V teoretické části se diplomantka pouští do diskurzu o rétorice obrazů, seznamuje s teoriemi výkladu a vytyčuje pojmy, které bude používat v části analytické. Dále se dotýká například otázky autorství a úskalí moderních technologií, které mají velmi důležitou roli v naší vizuální epoše, a které umožňují masové šíření obrazů, čímž podporují tendenci k zobrazování a vizualizaci naší skutečnosti. V analytické části se diplomantka pokouší převést „metodu analýzy obrazů“ R. Barthes na vlastní autorskou inscenaci *Veduty*. Nejprve nás však seznamuje se samotnou genezí inscenace a naznačuje spletitou cestu, která vedla k finální podobě. Přes téma putování a téma cesty, vztahu člověka ke krajině s využitím jízdy v dodávce a intenzivního kontaktu s okolím až k intimnímu pojetí v interiéru a citlivé práci se světlem, promítačkou a obrazem jako výsledkem komunikace dvou lidí. Původní myšlenky a vize se ve finální podobě zachovaly ve fragmentárních náznacích. Během inscenace divák prochází dvěma fázemi a proměňuje se i jeho role. Nejprve vstupuje jako pasivní účastník a vnímá vše pouze pohledem, je odkázán na svou zkušenost, své limity schopnosti interpretace. Ve druhé fázi se aktivně podílí na podobě inscenace a komunikuje, vede dialog s performerem (skrže předměty v dřevěné krabici, kterou si před tím vybral). Je v pozici hráče, kterému je předložena celá řada možností, se kterými může naložit a následně pracovat. Jak píše

diplomantka: „*Tato pozice má dvě možnosti. Za prvé se hráč může soustředit pouze na vlastní akci a akci spoluhráče. Jejich interakci vnímá jako dialog, který je čistě jejich vlastní záležitostí. Druhou možností je vést dialog jako představení pro diváka, sledujícího obraz za promítací plochou*“.

Tomu, kdo je v pozici hráče, pak vzniká obraz krajiny, který je výsledkem aktivního dialogu a je tedy přímo závislý i na jeho zapojení. Jak píše autorka: „*tahy hráčů jsou verše skládající se do básně o krajině*“. A označuje výsledek komunikace dvou účastníků inscenace jako společnou vizuální báseň.

Vznikající obrazy jsou neopakovatelné, neboť každý účastník (divák-hráč i performer) přichází s jinou náladou, s rozdílnou životní zkušeností, jiným vnímáním světa. Nemohou být ani trvalé, neboť divákovo momentální rozhodnutí a vnímání může procházet proměnou, tj. není nikdy definitivní, ale pokaždé se znovu otevírají nové možnosti.

Obrazy vzniklé na základě komunikace dvou lidí v inscenaci *Veduty* dává diplomantka například do kontextu s pojmem *object* André Bretona a sleduje souvztažnost mezi obrazy-asociacemi Bretonovými, které vycházejí z nevědomí a obrazy vznikajícími ve *Vedutách*, které taktéž mohou odkazovat k určité formě nevědomí, či „nevědění“ ve vztahu ke spoluhráči.

Při průběžné četbě této diplomové práce se mi pořád vybavoval jeden citát Joana Miró, ale jen ve fragmentární podobě. Teprve když jsem práci dostal ve finální podobě a přečetl ji celou najednou, citát se mi objevil před očima celý. Myslím, že vystihuje leccos v této práci – ať je to práce na inscenaci nebo tato písemná část. „*Více než obraz sám o sobě je důležité to, co z něj pramení, co ze sebe vymršťuje. Obraz má být plodný, z něho se musí rodit svět...*“.

Oceňuji, že je diplomantka rozhodnuta se projektu *Vedut* nadále věnovat a rozvíjet ho, a to nejen díky nasbíraným praktickým zkušenostem během hraní, ale i díky zpětné vazbě diváků. Se zvoleným tématem práce se na pozadí analýz a zasazování do kontextů vypořádala výborně. Práce po formální stránce obsahuje všechny potřebné náležitosti, struktura práce je přehledná a logická, poznámkový aparát a práce s literaturou jsou na vynikající úrovni.

Bakalářskou diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

Datum: 25.6. 2017

.....
p o d p i s